

NIEUWS VAN HET ZWIN : 31 augustus 1987.

1. Augustus en september zijn een uitstekende periode voor het observeren van roofvogels op trek. In het reservaat zelf en de nabijgelegen polders ziet men zowat dagelijks Torenvalken en Bruine kiekendieven. Beide soorten broeden hier trouwens ook in klein aantal. Op 30 augustus werd de vrij zeldzame Slechtvalk waargenomen. Er is eveneens een behoorlijke kans om Blauwe en Grauwe kiekendieven, Buizerden, Wespendienven en Boomvalkjes te observeren.
2. In deze periode worden praktisch dagelijks Lepelaars waargenomen. Op 30 augustus waren er 8 exemplaren van deze prachtige vrij grote witte steltloper. In Nederland zijn er vijf belangrijke broedkolonies : De Muy op Texel, Terschelling, het Naardermeer, de Oostvaardersplassen en het Zwanewater bij Calantsoog. Ze brengen de winter door in Afrika, vooral in Mauretanië en Senegal. De rand van de eigenaardige lepelvormige bek bevat tastzenuwen die de vogel informeren over de aanwezigheid van voedsel in de slikken. Ze zoeken en vinden hun voedsel door hun snavel horizontaal door het slib heen en weer te maaien. Zo vinden ze allerlei kleine wormpjes, slakjes, kleine visjes enz.
3. In deze periode van het jaar is het Zwin op zijn mooist. Vooral in augustus is het reservaat één groot paars tapijt dank zij de bloeiende lamsoor (beter bekend als "zwinneblomme"). De laatste jaren is deze prachtige plant meer en meer bedreigd door verzandingsproblemen in het reservaat die vooral een overwoekering door obione tot gevolg hebben. Er zijn nog heel wat andere schorreplanten die nu in bloei staan zoals de zeekraal, klein schorrekruid, zeealsem, zeeweegbree, de twee soorten schijnspurrie en nog andere. In september wordt lamsoor ~~ver~~vervangen door uitgestrekte velden bloeiende zeeaster. Eveneens in deze periode zal de plantenliefhebber in het Zwin ontelbare plantjes van de zeldzame gesteelde obione aantreffen.
4. Momenteel is de krombekstrandloper een dagelijkse gast in het Zwin. Dit betreft een buitengewone trekvogelsoort. De broedgebieden liggen in het uiterste noorden en noordoosten van Siberië. In West-Europa zijn het echte doortrekkers. Ze broeden er niet en ook 's winters worden ze er niet meer waargenomen. Hun overwinteringsgebieden bevinden zich tot in Zuid-Afrika, uitzonderlijk zelfs tot in Zuid-Amerika. In de tweede helft van augustus werden geregeld meer dan 20 exemplaren waargenomen.

De Conservator,

Guido Burggraave.